

वा० रा०

॥१२॥

पांडुरा सुधाधवला आविद्धा परस्परसंविद्धा विमानानां सप्तभूमिकप्रासादानांमालाऽस्यामस्ति तां प्रविवेशेतिशेषः॥५३॥ मध्यगतः स्वमध्यगतः अनेकसहस्रेत्यनेन पूर्णत्वं ॥ अनेकेत्यस्यैव सहस्रेत्यनेन विवरणं उत्तिष्ठते ॥ आर्षस्तद्ध ॥ ज्योत्स्नावितानेन लोकान्वितत्य आचार्य सम्यगवलोकनसाधनतयास्यहनुमतः साचिव्यं साहाय्यं कुर्वन्निवा ॥ ननु स्वमध्यगतस्य प्रदोषे उदयोष्टम्यां न तदापूर्णत्वं पूर्णस्य तु न स्वमध्यगतस्योदयइति चेन्न ॥ शुक्लैकादश्यां स्वमध्यसमीपगतत्वेन मध्यगतत्वोपचारात्पूर्णत्वं च पूर्णकल्पत्वेन व्यवहृतं ॥ यद्वा अनेकन्यूनाः सहस्रं रश्मयोयस्येति मध्यमपदलोपितत्पुरुषगर्भो बह्वृहीहिः अतएवरात्रिशेषे हनुमत्यशोकवनिकास्थे सीतासविधे रावणस्यागमनकाले दीपिकां

सपांडुराविद्धविमानमालिनीं महार्हजांबूनदजालतोरणां ॥ यशस्विनीं रावणबाहुपालितां क्षपाचरैर्भीमवलैः सुपालितां ॥ ५३ ॥ चंद्रो
पिसाचिव्यमिवास्यकुर्वंस्तारागणैर्मध्यगतो विराजन् ॥ ज्योत्स्नावितानेन वितत्यलोकानुत्तिष्ठतेनेकसहस्ररश्मिः ॥ ५४ ॥ शंखप्रभं
क्षीरमृणालवर्णमुद्रच्छुमानं व्यवभासमानं ॥ ददर्श चंद्रं सकपिप्रवीरः पोषूयमानं सरसीवहंसं ॥ ५५ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मी
कीये सुंदरकाण्डे द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥
सलंबशिखरे लंबेलंबतोयदसन्निभे ॥ सत्वमास्थाय मेधावी हनुमान्मारुतात्मजः ॥ १ ॥ निशिलं कां महासत्त्वो विवेश कपिकुंजरः ॥ २
म्यकाननतोयाढ्यां पुरीं रावणपालितां ॥ २ ॥

वर्णनं कृतं तेन हितं दा चंद्रास्तानुमानं साचेयं मार्गशीर्षस्य ॥ फाल्गुने लंकां प्रविष्टायाः सीतायाः वर्तते दशमो मासो
द्वौ नुशेषौ प्लवंगमेति हनुमंतं प्रतिवचनात् ॥ हरणदिने एव च सीताया लंकाप्रवेशनं रामभयादिति स्पष्टमेव ॥ ५४ ॥ पोषूयमानं भृशं प्लवमानं ॥ ५५ ॥ शमो मानः ॥ इति श्रीरामाभिरामे
श्रीरामीये रामायणति० वा० सु० द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥
लंबशिखरे उन्नतशिखरे ॥ लंबे लंबाख्यपर्वते ॥ अतएव लंबतोयदसन्निभे सत्वं सत्वगुणमपेक्षितबलं च ॥ रजस्तमः प्रधानरक्षोजयाय सत्वगुणाश्रयणं मेधावी कालोचितवि
चारज्ञः ॥ १ ॥ २ ॥

सु० कां०

॥१२॥